

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

navrhovatelky: **N. S.**
bytem X
zastoupena advokátem JUDr. Josefem Mackem
sídlem Mšenská 3987/62, 466 04 Jablonec nad Nisou

proti
odpůrkyni: **obec Nepřevázka**
sídlem Nepřevázka 49, 293 01 Mladá Boleslav
zastoupena advokátem Mgr. Vítězslavem Dohnalem
sídlem Klokotská 103/13, 390 01 Tábor

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu obce Nepřevázka ze dne 27. 6. 2022

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 8 228 Kč k rukám zástupce odpůrkyně Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků řízení

1. Navrhovatelka, která vlastní pozemek p. č. 593, zapsaný na listu vlastnictví č. 273 pro katastrální území Nepřevázka v obci Nepřevázka (není-li dále uvedeno jinak, míní se toto katastrální území) (dále též „dotčený pozemek“ nebo „pozemek navrhovatelky“), se návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dodaným do datové schránky soudu dne 26. 9. 2022, domáhá zrušení v záhlaví označeného opatření obecné povahy (dále

jen „napadený územní plán“), a to v části vymezení plochy veřejného prostranství v lokalitě Z1 o rozloze 0,18 ha.

2. Navrhovatelka uvádí, že její pozemek nebyl v návrhu pro veřejné projednání zahrnut do zastavitelného území rodinnými domy, a nadto na něm byl vymezen koridor pro pozemní komunikaci tak, že se po celé délce pozemku směrem od zastavěné části obce vymezuje pruh o šířce 8 m. Takto uvedený návrh byl zahrnut i do schváleného územního plánu obce, avšak tak, že vymezený pruh pro budoucí komunikaci byl situován směrem k obci. Důvodem pro podání návrhu navrhovatelky je, že odpůrkyně zamítla její připomínku č. 14 k návrhu územního plánu, ze které vyplývá, že se domáhala toho, aby byl její pozemek vymezen v napadeném územním plánu jako zastavitelný. Pokud by byl její pozemek totiž zařazen mezi zastavitelné plochy, byla by pak ochotná postoupit část svého pozemku pro vytvoření obratiště podle již hotové dopravní studie, která předpokládá prodloužení stávající komunikace p. č. Xa na část cyklostezky p. č. Xb. Navrhovatelka měla za to, že toto řešení by zpřístupnilo ostatní okolní pozemky, zatímco řešení navržené v návrhu územního plánu neřeší dopravní obslužnost a obracení dopravy na konci plánované ulice, nerespektuje již vytvořené ploty, a naopak koresponduje s již v minulosti napadenou studií obce plánující komunikaci o šířce 5,5 m + 2,5 m chodník s cyklostezkou, oproti níž je nyní v návrhu vynecháno pouze propojení přes pozemek navrhovatelky. Navrhovatelka v připomínce uvedla, že má za to, že její pozemek navazuje přímo na zastavitelné území obce a umožňuje poskytnutí potřebné plochy pro vytvoření obratiště, a tedy kompletní dopravní obslužnost tohoto území včetně výstavby na původních a případně též nových pozemcích i bez nutnosti propojení se spodní částí obce. Navrhovatelka nesouhlasí s tím, že její připomínce nebylo vyhověno a poukazuje na to, že v minulosti jí byl učiněn návrh na odkup části jejího pozemku prostřednictvím smlouvy o smlouvě budoucí, avšak s obcí se zatím nedohodla, a proto má za to, že odpůrkyně na ni činí nátlak ve snaze dosáhnout svého cíle získat dotčený pozemek za *směšnou* cenu. Navrhovatelka má za to, že její pozemek nebyl zařazen mezi zastavitelné plochy z důvodu, že odmítla návrh smlouvy na odkup jejího pozemku obcí, a právě proto pak byla na jejím pozemku zakreslena okružní komunikace v šířce cca 8 m těsně navazující na hranici zastavitelné části obce. Navrhovatelka namítá, že odpůrkyně vůbec nezkoumala, zda je její řešení potřebné a zda neomezuje vlastnická práva navrhovatelky neúměrně sledovanému cíli, přičemž odpůrkyně ani neposoudila variantní řešení navrhovatelky vyplývající ze studie dopravní obslužnosti zpracované Ing. K. Odpůrkyně zvolila řešení, které zásadně omezuje vlastníky pozemků, ovšem toto řešení řádně neodůvodnila. Odpůrkyně také nezjistila, zda jí zvolená varianta a sledovaný cíl spolu logicky souvisí.
3. Odpůrkyně ve svém vyjádření nejprve uvedla, že má za to, že navrhovatelka není k podání návrhu na zrušení označené části napadeného územního plánu aktivně legitimována, neboť plocha, kterou napadá, nijak nezasahuje do jejích vlastnických práv (na pozemku navrhovatelky je sice vymezena plocha veřejných prostranství, avšak ta patří do plochy Z2, a nikoli do plochy Z1). Podle odpůrkyně pak není vůbec jasné, jak by mohla plocha PP v lokalitě Z1 zasáhnout do vlastnických práv navrhovatelky. Navrhovatelka se toliko vyjadřuje k regulaci na jejím pozemku, čemuž ovšem závěrečný návrh navrhovatelky neodpovídá.
4. V replice navrhovatelka setrvala na svém návrhu na zrušení části napadeného územního plánu, a to plochy PP v lokalitě Z1 o rozloze 0,18 ha, a dále doplnila, že místostarosta obce Nepřevázka je vlastníkem pozemku p. č. Xc, což vyvolává podezření ze střetu zájmů,

neboť tato plocha se nachází bezprostředně vedle parcely navrhovatelky a je zahrnuta do zastavitelného území jako plocha SV. Navrhovaná komunikace, která v napadeném územním plánu přechází přes pozemek navrhovatelky, má obsluhovat právě toto území. Dále poukázala na to, že odpůrkyně nabídla navrhovatelce nízkou cenu za odkup jejího pozemku, aby na tuto cenu navrhovatelka nepřistoupila, a vznikl tak důvod pro nezahrnutí jejího pozemku mezi zastavitelné plochy. Navrhovatelka nakonec ještě navrhovala, aby byl uzavřen soudní smír, kterým by byl zahrnut pozemek navrhovatelky do zastavitelného území.

5. Soud dospěl k závěru, že návrh není důvodný.

Posouzení návrhu soudem

Legitimace navrhovatelky a splnění procesních podmínek

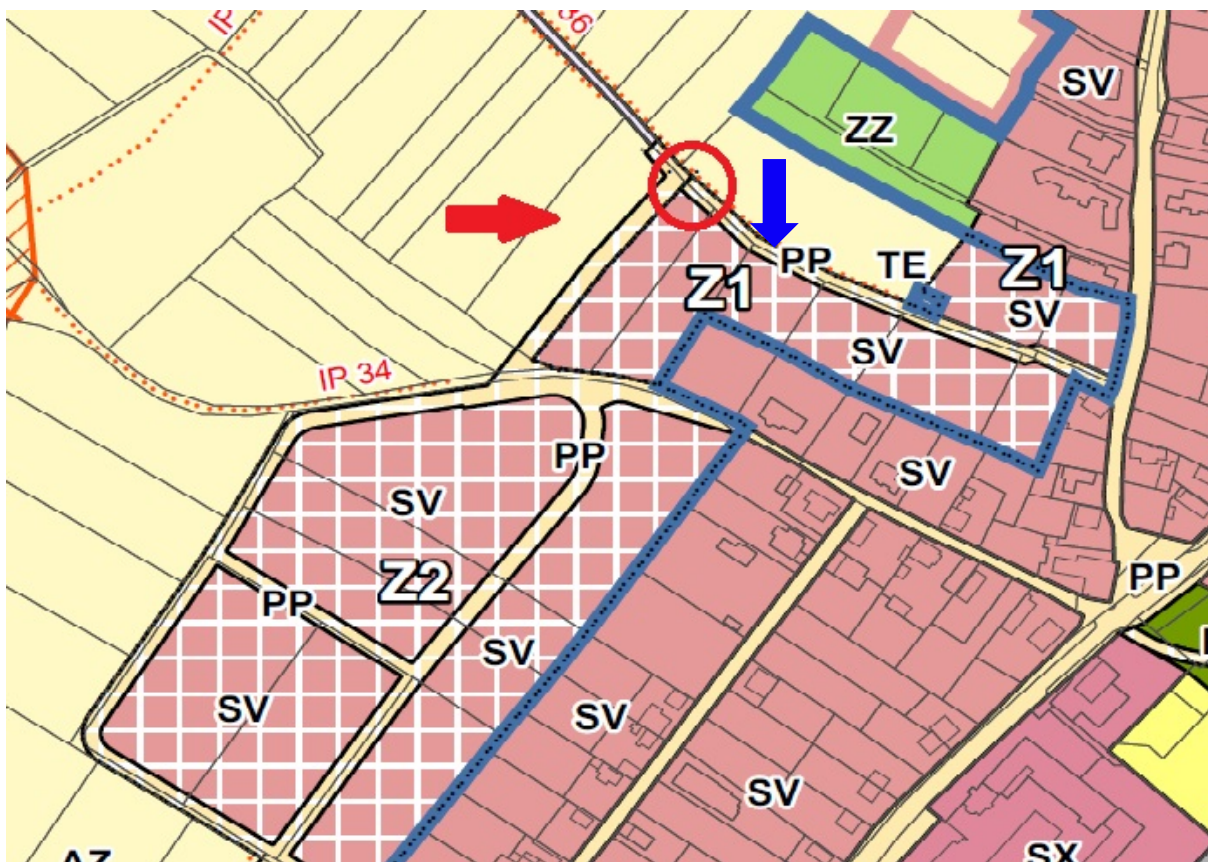
6. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž lze návrh věcně projednat. Dospěl přitom k závěru, že opatření obecné povahy bylo řádně vydáno zastupitelstvem odpůrkyně a nabylo účinnosti řádnou publikací na úřední desce odpůrkyně, jež byla současně pořizovatelem územního plánu. Návrh na zahájení řízení byl podán ve lhůtě dle § 101b odst. 1 s. ř. s. a obsahuje všechny potřebné náležitosti dle § 101b odst. 2 s. ř. s.
7. Aktivně procesně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech. Mezi účastníky řízení je nesporné (a soud si též ověřil nahlédnutím do katastru nemovitostí), že navrhovatelka vlastní nemovitost v území regulovaném napadeným územním plánem, a její vlastnické právo tak může být napadenou regulací dotčeno. Soud má tudíž za to, že navrhovatelka předložila dostatečné tvrzení o možném dotčení své právní sféry, a je proto aktivně legitimována k podání návrhu na zrušení napadeného územního plánu.
8. Soud proto přistoupil k věcnému posouzení návrhu, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného územního plánu (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

Obsah správního spisu

9. Z grafické části napadeného územního plánu soud zjistil, že pozemek navrhovatelky je z převážné části zařazen v ploše AZ – plochy zemědělské, a jen pruh kolem východní hranice tohoto pozemku je zařazen v ploše změny Z2, která zde nově vymezuje plochu veřejných prostranství (PP) – vybraná veřejná prostranství s převahou zpevněných ploch (viz hlavní výkres). Pozemek navrhovatelky po celé délce, na které je vymezena plocha PP, resp. Z2, sousedí s plochou změny Z1, v jejíž severní části je vymezena též plocha PP, která ovšem ani z části na pozemek navrhovatelky nezasahuje.
10. Ve výroku 3.3 textové části vymezení zastavitelných ploch je uvedena celková výměra plochy Z2 s tím, že plochy veřejných prostranství – vybraná veřejná prostranství s převahou zpevněných ploch zabírají 1,18 ha. Plocha PP – veřejná prostranství – vybraná veřejná prostranství s převahou zpevněných ploch v ploše Z1 zabírá 0,18 ha. Ve výroku 9 textové části věnovaném stanovení pořadí změn v území (etapizaci) je plocha Z2 zakreslena samostatně bez zobrazení sousední plochy Z1.

Funkční zařazení pozemku navrhovatelky

11. Podstatou sporu mezi navrhovatelkou a odpůrkyní je nezařazení dotčeného pozemku do zastavitelné plochy a vymezení plochy veřejného prostranství v jeho části. Navrhovatelka dále rozporovala stanovení ceny, která byla navrhovatelce nabízena za část dotčeného pozemku (odpovídající ploše veřejného prostranství).
12. Z grafické části výroku napadeného územního plánu soud zjistil, že na pozemek navrhovatelky nezasahuje plocha Z1, jejíž zrušení se navrhovatelka domáhá. Na pozemku navrhovatelky je toliko vymezena plocha PP, která je součástí plochy Z2. Soud pro přehlednost vkládá výřez z hlavního výkresu napadeného územního plánu. Červená šipka zobrazuje pozemek navrhovatelky, červená kružnice zdůrazňuje místo, kde se nachází předěl mezi plochami PP, které náležejí do ploch Z1 a Z2. Plocha PP v ploše Z1 je zdůrazněna tmavě modrou šipkou.

13. Přesný tvar plochy Z2 je pak jednoznačně patrný z nákresu na str. 79 výroku textové části – stanovení pořadí změn v území (etapizace). Výřez této části soud opět pro názornost přikládá (červená šipka zobrazuje pozemek navrhovatelky v části, přes kterou vede plocha PP – veřejné prostranství, která je zjevně součástí plochy Z2).

14. Převážná část argumentace navrhovatelky se týká nezařazení jejího pozemku do zastavitelných ploch, přičemž tato argumentace nemá žádný obraz v navrženém petitu. Navíc soud připomíná, že nelze pomíjet ani skutečnost, že vlastník pozemku nemá individuální subjektivní právo na schválení konkrétní podoby územního plánu podle jeho požadavku, tj. aby územní plán umožňoval realizaci předem definovaného (stavebního) záměru vlastníka (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2011, č. j. 1 Ao 2/2011-17, bod 65, ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51, a ze dne 18. 11. 2010, č. j. 7 Ao 5/2010-68).
15. Dále se navrhovatelka v návrhu zabývala vymezením plochy PP přes její pozemek. Jak soud ovšem z napadeného územního plánu zjistil, plocha PP – plocha veřejných prostranství – vybraná veřejná prostranství s převahou zpevněných ploch na pozemku navrhovatelky není součástí plochy Z1, ale součástí plochy Z2, jejíž zrušení se ovšem navrhovatelka nedomáhá. Navrhovatelka ani poté, co byla na zjevný nesoulad návrhové argumentace a návrhového petitu upozorněna (prostřednictvím vyjádření odpůrkyně), na tuto skutečnost nijak nereagovala, a naopak v podání ze dne 7. 11. 2022 setrvala na formulaci petitu, ve kterém se domáhala zrušení napadeného územního plánu v části vymezení plochy veřejného prostranství o rozloze 0,18 ha v lokalitě Z1. K tomu pak ještě doplnila návrh na uzavření soudního smíru, kterým by byl pozemek navrhovatelky zařazen mezi zastavitelné plochy. K tomuto doplnění petitu soud toliko ve stručnosti uvádí, že v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (a vůbec v soudním řízení správním jako takovém) není oprávněn schvalovat smír mezi účastníky. Konkrétní funkční zařazení pozemků může stanovit pouze územní plán (opatření obecné povahy), nikoli rozhodnutí soudu v podobě schváleného soudního smíru. Soud nemá pravomoc měnit konkrétní úpravu územního plánu; pouze v případě důvodného návrhu je oprávněn územní plán (jeho část) zrušit.
16. Ohledně návrhu navrhovatelky na zrušení napadeného územního plánu v části vymezení plochy veřejného prostranství o rozloze 0,18 ha v lokalitě Z1 pak soud konstatuje, že její tvrzení se mýlí s tím, co změnová plocha Z1 ve skutečnosti upravuje, a nebyla tak její prokázána aktivní věcná legitimace. Navrhovatelka sice popsala, v čem spatřuje zásah do

svého práva v souvislosti s napadeným územním plánem, ovšem veškeré argumenty, které uváděla, se vztahovaly toliko k nezařazení dotčeného pozemku, který ovšem není součástí plochy Z1, do zastavitelné plochy, a dále k vymezení plochy PP veřejného prostranství, která je ale součástí jiné změnové plochy (Z2). Je přitom vyloučeno, že by se navrhovatelka dopustila toliko písařské chyby, neboť navrhovatelka zcela nezpochybnitelně uvedla i výměru plochy PP, jejíž zrušení se domáhala. Navrhovatelkou uváděná výměra 0,18 ha odpovídá ploše PP, která je obsažena v ploše Z1. Plocha PP, která je vymezena v ploše Z2, má celkovou výměru 1,18 ha. Navrhovatelka zároveň nikde v návrhu neuváděla, že by plocha veřejného prostranství vymezená na jejím pozemku odpovídala právě výměře 0,18 ha, naopak z citovaných námitek navrhovatelky vyplývá, že tato plocha odpovídá výměře mezi 880 m² až 1 260 m². I kdyby tak byla prokázána tvrzení navrhovatelky ohledně dotčení jejích práv, tak jak je uvedla v návrhu, nebylo by toto dotčení způsobeno tou částí územního plánu, jejíž zrušení se podaným návrhem domáhala. K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který ve výroku I usnesení ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, publ. pod č. 3903/2019 Sb. NSS, uvedl, že „[a]ktivní věcná legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je dána, pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o skutečném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).“

17. Navrhovatelka dotčení svých práv dovozovala argumenty, jež jsou přílehlavé pro část napadeného územního plánu, jejíž zrušení se ale nedomáhala. A naopak se domáhala zrušení té části napadeného územního plánu, ve vztahu k níž uplatněné argumenty nejsou pravdivé. Není totiž pravdou, že by plocha Z1 byla vymezena na pozemku navrhovatelky. Navrhovatelka přitom ani přes upozornění na tento nesoulad svůj návrh nijak neupravila. Soud tak dospěl k závěru, že napadená část regulace obsažená v napadeném územním plánu se namítaným způsobem práv navrhovatelky nedotýká.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Jelikož soud neshledal projednávaný návrh na zrušení opatření obecné povahy důvodným, v plném rozsahu ho zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Odpůrkyni, která naopak byla ve věci plně úspěšná, náleží náhrada nákladů řízení, neboť nemá působnost úřadu územního plánování a z ničeho ani neplyne, že by disponovala odborně zdatnými osobami, které by ji mohly v dané věci zastupovat. Náklady na právní zastoupení jsou tudíž v tomto případě účelně vynaloženy. Náhrada nákladů řízení v celkové výši 8 228 Kč je tvořena mimosmluvní odměnou advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, seps vyjádření) podle ustanovení § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), k čemuž je dále třeba přičíst dva režijní paušály po 300 Kč jako náhradu hotových výdajů zástupce a náhradu za 21 % DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. ve výši 1 428 Kč, neboť zástupce odpůrkyně je jejím plátcem.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. listopadu 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu